

Слѣдъ тѣхъ побѣдъ Асѣнь ся върна въ столицѣ-тѣ си, дѣто слѣдъ малко го постигнахъ нечаянна смърть, за коѣ-то въ толкози страшни боеве никакъ немареше. Ето какъ станѣло това: Грыцкый воивода Исаакъ въ робство-то си като неможяше да си отмъсти друго-яче на Асѣня, той подбуди отъ Българскы-ты велможи едного, на имя *Иванко*, да убіе Асѣня, та да ся въцари той на мѣсто-то му. Иванко приказва за това на свои-ты братія, които такожде бѣхъ на чинъ въ Търново, и на другы свои пріятели и споразумѣва ся съ тѣхъ за да убійтъ царя, та да ся въцари той; а освѣнь тыя Иванко сполучи да прѣльсти и привлече на помощъ въ прѣдпріятіе-то си и царскѣ-тѣ дщери, коѣ-то лѣжеше съ обѣщеніе, че ще ѣ направи Царицѣ. И тѣй ся състави противъ царскый животъ тайно съзаклятіе, което най-сѣтнѣ ся откри. Кога ся научи Асѣнь за това, повыква Иванка еднѣ вечеръ при себе си и заповѣда да го убійтъ; нѣ Иванко тоя чясъ изважда скрытыя си ножъ и впуска ся, та пробожда злѣ Асѣня, който и умрѣ въ сѣщѣ-тѣ нощъ! Въ тоя случай и мнозина царскы стражяре паднѣхъ мъртви отъ Ивановы-ты хора, които бѣхъ обигърнѣли царскыя палатъ. И тѣй Иванко стана Господаръ въ Царскыя дворъ, а слѣдъ малко и на цѣло Търново (1195 г.).

Кога ся научи Петръ за нечаяннѣ-тѣ братовѣ си смърть, веднага нападнѣ съ царскѣ-тѣ войскѣ на убійца, та разби защитницы-ты му и отнѣ Търново, а Иванко едвамъ можи да избѣгне съ братія-та си и